TESTIMONY ID: 282

AGE: 39

AGE RANGE: 36-40

GENDER: f

MARITAL STATUS: single

REGION: Poltava region

OCCUPATION STATUS: Never occupied

FORCIBLY DISPLACED: no

EDUCATION: Higher education (Expert, Master)

DATE OF TESTIMONY: 2022-06-11

DATE RANGE: 2022 Summer

DESCRIBE YOUR EXPERIENCE OF THE WAR (ENG):

The anxiety started even before the war, very scary dreams, how I am trying to get home from work and rockets are flying, and I am running home between them. And almost a week later, the war began. Fear, fright, sadness, tears, not understanding what to do, how to behave properly to calm the children. How to understand when there is an air alarm, and when it is something else, because there was a lot of speculation that the hydroelectric power plant would be blown up and there would be flooding. Then the guys who were preparing for the meeting with the Russian Federation gathered themselves and went to drink tea, then tried to prove to their relatives from the Russian Federation that everything is fine with us and there is no need to "rescue" us. But it was a waste of time. We don't have any more relatives and we don't need to. In general, I do not understand how we did not go off the rails. I still remember the first day of the war. First arrivals. Terrible. At the moment I feel some kind of emptiness inside. My head lives separately from my body. We stopped being happy for something. We follow the news all day long. We periodically sit in anxiety and fear what will come. Inhumans. There are no good Russians. They are all non-humans. They stole spring from us, children - a happy childhood, parents - a peaceful old age. They say that you grow up in war. No. They grow old in war. I don't remember spring at all. I still have February 24, 2022. We will win! WE WILL NOT FORGIVE! Everything will be Ukraine! Glory to Ukraine!

номер свідчення: 282

BIK: 39

віковий діапазон: 36-40

CTATb: жін

СІМЕЙНИЙ СТАН: неодружений/а

ОБЛАСТЬ: Полтавська область

ОКУПОВАНІСТЬ ТЕРИТОРІЙ: Не були окуповані

ПЕРЕМІЩЕНА ОСОБА: Ні

OCBITA: вища повна (спеціаліст, магістр)

ДАТА ОПИТУВАННЯ: 2022-06-11

Проміжок часу: 2022 Літо

ОПИШІТЬ СВІЙ ДОСВІД ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ:

Переживання розпочались ще до війни, дуже страшні сновідіння, як я намагаюсь потрапити з роботи додому і летять ракети, а я між ними біжу додому. І майже через тиждень почалась війна. Страх, переляк, сум, сльози, нерозуміння що робити, як правильно себе поводити, щоб дітей заспокоїти. Як зрозуміти, коли повітряна тривога, а коли щось інше, бо дуже боялися, що підірвуть ГЕС і буде затоплення. Потім зібрали себе та пішли поїти чаєм хлопців, які готувалися до зустрічи з рф, потім намагались довести родичам з рф, що у нас все добре і не треба нас "спасать". Але то була марна трата часу. Немає в нас більше родичів і не треба. Взагалі не розумію, як ми не з'їхали з катушок. До сих пір пам'ятаю перший день війни. Перші прильоти. Страшно. Наразі відчуваю якусь пустоту всередині. Моя голова живе відокремлено від тіла. Ми перестали радіти чомусь. Ми цілими днями слідкуємо за новинами. Ми періодично сидимо в тривогах і боїмося, що прилетить. Нелюди. Немає гарних росіян. Вони всі нелюди. Вкрали в нас весну, в дітей - щасливе дитинство, в батьків - спокійну старість. Кажуть, що на війні дорослішають. Ні. На війні старіють. Я взагалі не пам'ятаю весну. В мене ще досі 24 лютого 2022. Переможемо! НЕ ПРОБАЧИМО! Все буде Україна! Слава Україні!

COPYRIGHT:

This document is licensed CC BY-NC-ND 4.0. This material may not be redistributed for commercial purposes and may not be altered; no derivatives are permitted. If you wish to redistribute this material, attribution must be given.